

Veterans Today: Židovská otázka v historickej perspektíve

- CZ24 News | 15. října 2022

“Pokiaľ viem, nikto nikdy neprišiel s účinným riešením židovského problému. Riešenie hádanky Sfingy by bolo jednoduchšie.”

Časť 1: Problém bez riešenia od Lasha Darkmoon

Prečo všetky pokusy o riešenie židovského problému zlyhali ?

Židovský problém, častejšie a eufemisticky nazývaný “[židovská otázka](#)”, rozrušoval mysle politických analytikov počas celej histórie, ale dodnes zostal nevyriešený.

Po stáročia bolo hotovým a provizórnym riešením tohto problému masové vyhnanie Židov.

Myslelo sa, že sa stačí zbaviť Židov a problém zmizne. To však nefungovalo. Židia jednoducho migrovali a vytvárali problémy inde. A potom, po niekoľkých rokoch, sa ich potomkovia prúdmi vracali do tých istých krajín, z ktorých boli ich predkovia násilne vysťahovaní.

Tu je kráľovná Mária Terézia a jej dekrét z roku 1777, v období rozkvetu osvietenstva. Kráľovná Rakúsko-Uhorska, Chorvátska, Čiech, Mantovy, Milána, Galície, Parmy a Rakúskeho Nizozemska bola unavená zo Židov a nekonečných problémov, ktoré spôsobovali na jej rozsiahlych panstvách.

“Všade, kde sa Žid nachádza, je problémom, zdrojom nešťastia pre neho samého aj pre jeho okolie.”
- Maurice Samuel, Vy pohanía

Jej príkaz na vyhostenie je typický pre mnohé iné príkazy, ktoré vydali iné krajiny pred jej príchodom, preto budeme rozzúrenú kráľovnú citovať jej vlastnými slovami:

“Odteraz tu žiadnemu Židovi, nech by sa volal akokoľvek, nebude dovolené zostať bez môjho písomného povolenia. Nepoznám iný nepríjemný mor v štáte ako túto rasu, ktorá ožobračuje ľud svojimi podvodmi, úžerou a požičiavaním peňazí a pácha všetky skutky, ktorými čestný človek pohŕda. Následne ich treba odtiaľto odstrániť a vylúčiť, ako sa len dá.” ([TU](#))

Hoci Židia boli [vyhostení zo 109 miest](#) od roku 250 po Kr, , ich vyhostenie nedokázalo vyriešiť židovský problém.

Ďalším pokusom o riešenie židovského problému, ktorý presadzovali predovšetkým samotní Židia a ich filozoficky orientovaní stúpenci, bola úplná emancipácia Židov.

Všeobecne sa verilo, že ak sa odstráni ich ochromujúce postihnutie a ak sa Židia stanú rovnoprávnymi občanmi, židovský problém jednoducho "zmizne" - najmä asimiláciou. Tvrdilo sa, že antisociálne správanie Židov je prirodzeným dôsledkom nespravodlivého zaobchádzania s nimi. Zaobchádzalo sa s ním dobre a správne.

Vždy sa chápalo, že asimilácia je nevyhnutným predpokladom židovskej emancipácie. Aby sa Židia stali rovnocennými občanmi, museli sľúbiť, že sa začlenia do okolitej spoločnosti a stanú sa súčasťou šťastného a homogénneho celku.

Bolo im povedané: musia sa zosobášiť s domácimi, konvertovať na kresťanstvo, naučiť sa jazyk krajiny, obliekať sa ako ostatní ľudia, osvojiť si mravy a zvyky okolia a predovšetkým sa držať v úzadí a vyhýbať sa problémom.

Bol to „veľmi vzácny“ Žid , ktorý dodržiaval všetky tieto pokyny do písmena. Niektorí sa odmietali riadiť akýmkoľvek pokynmi. Pokiaľ ide o posledný príkaz - držať sa vzadu a vyhýbať sa problémom -, väčšina Židov ho považovala za nemožné dodržiavať. Bolo to v rozpore s ich prirodzenosťou. Bolo to takmer ako očakávať od mačky, aby nezabíjala vtáky, alebo od lišky, aby nenapádala kurník.

Židia sa dočkali prvej emancipácie vo Francúzsku. Stalo sa tak v roku 1791 po Francúzskej revolúcii, katastrofálnej udalosti, ktorú zosnovali tajné slobodomurárske spolky, v ktorých mali Židia prevahu a najväčší vplyv. V devätnástom a na začiatku dvadsiateho storočia nasledovalo niekoľko ďalších revolúcií. Všetky bez výnimky riadili Židia.

“Na čele každého z týchto revolučných hnutí za zničenie autority, národnosti a náboženstva,”

poznámenal jeden významný starší štátnik, "nájdete Žida."

http://www.controversyofzion.info/Three_Models_of_the_Jewish_Problem.htm

Tieto podnetné slová napísal Benjamin Disraeli, anglický premiér, sám Žid, ktorý konvertoval na kresťanstvo.

Emancipácia prebiehala v jednotlivých krajinách počas celého 19. storočia rýchlym tempom. Židovský problém sa tým ani zďaleka "nevyriešil", ale len sa zhoršil. Emancipácia Židov totiž nevyhnutne viedla k ich nadvláde.

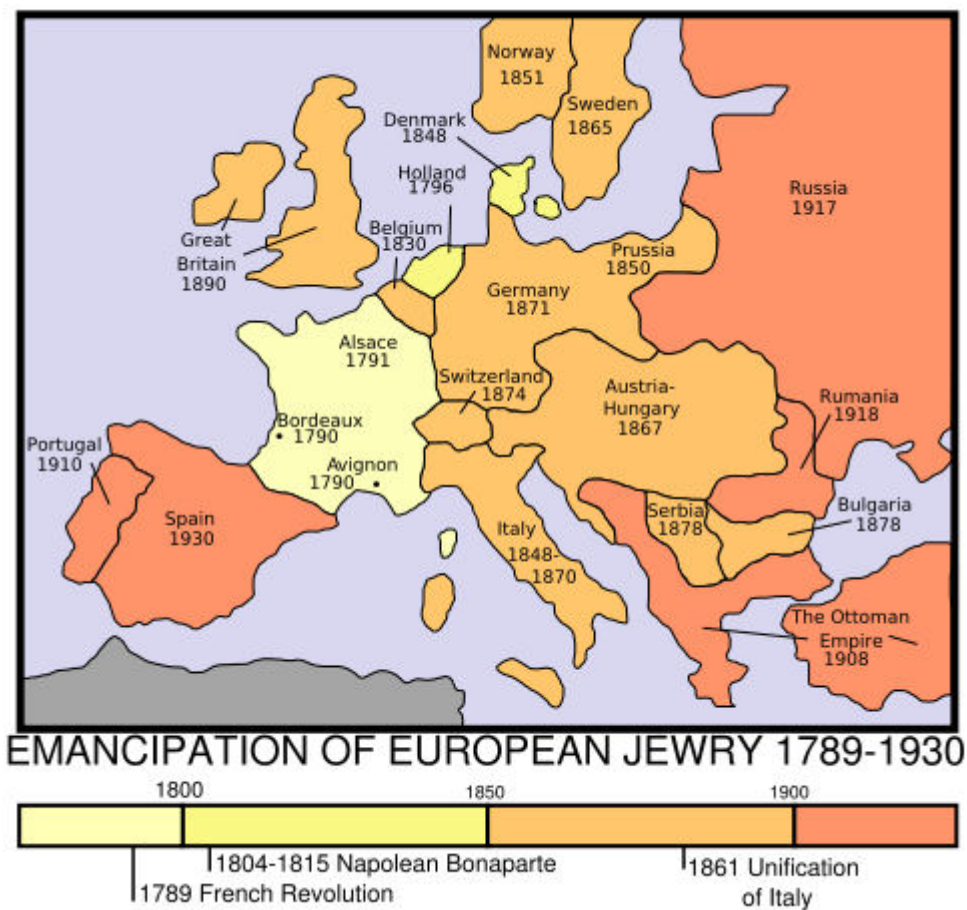
Každú krajinu, ktorá emancipovala svojich Židov, čoskoro ovládli Židia.

V Rusku sa Židia emancipovali násilím. Stalo sa tak v roku 1917 po bolševickej revolúcii: udalosti, ktorú starostlivo naplánovali, financovali a z veľkej časti riadili Židia z New Yorku a Nemecka. Potom bol nastolený komunizmus, zrušený Pale of Settlement a Židia hufne emigrovali do Spojených štátov, Kanady, Južnej Ameriky, rôznych iných európskych krajín a nakoniec do Palestíny, kde začali byť okamžite na obtiaž Arabom.

Vyriešilo oslobodenie Židov v Rusku židovský problém? Nie, nevyriešilo. Situáciu to nekonečne zhoršilo: nielen v Rusku, ale v každej krajine, do ktorej títo utečenci z Pale of Settlement prišli so svojimi zobákovitými nosmi pod čiernymi klobúkmi, s otrhanými bradami, divokými očami a jidiš jazykmi.

Čoskoro mal nasledovať červený teror. Ruskí roľníci, ktorí v tom čase tvorili 90 % obyvateľstva, boli masakrovaní po miliónoch, pričom židovskí komisári v predvoji vydávali rozkazy na zabíjanie. Krv tiekla ulicami Moskvy a Petrohradu v riekach na radosť psychopatov, ako boli Leon Trockij, Lazar Kaganovič a Ilja Ehrenberg - všetci Židia, ktorí mali na rukách veľa krvi.

Viac ako 66 miliónov ruských kresťanov bolo podľa Solženicyna v rokoch 1917 až 1953 postihnutých genocídou v podstate židovského režimu v Sovietskom zväze. V porovnaní s tým bola Francúzska revolúcia mníšskym piknikom.

Tu je psychopatický Leon Trockij krátko po násilnej emancipácii Židov v Rusku, ktorá nasledovala po bolševickej revolúcii (1917):

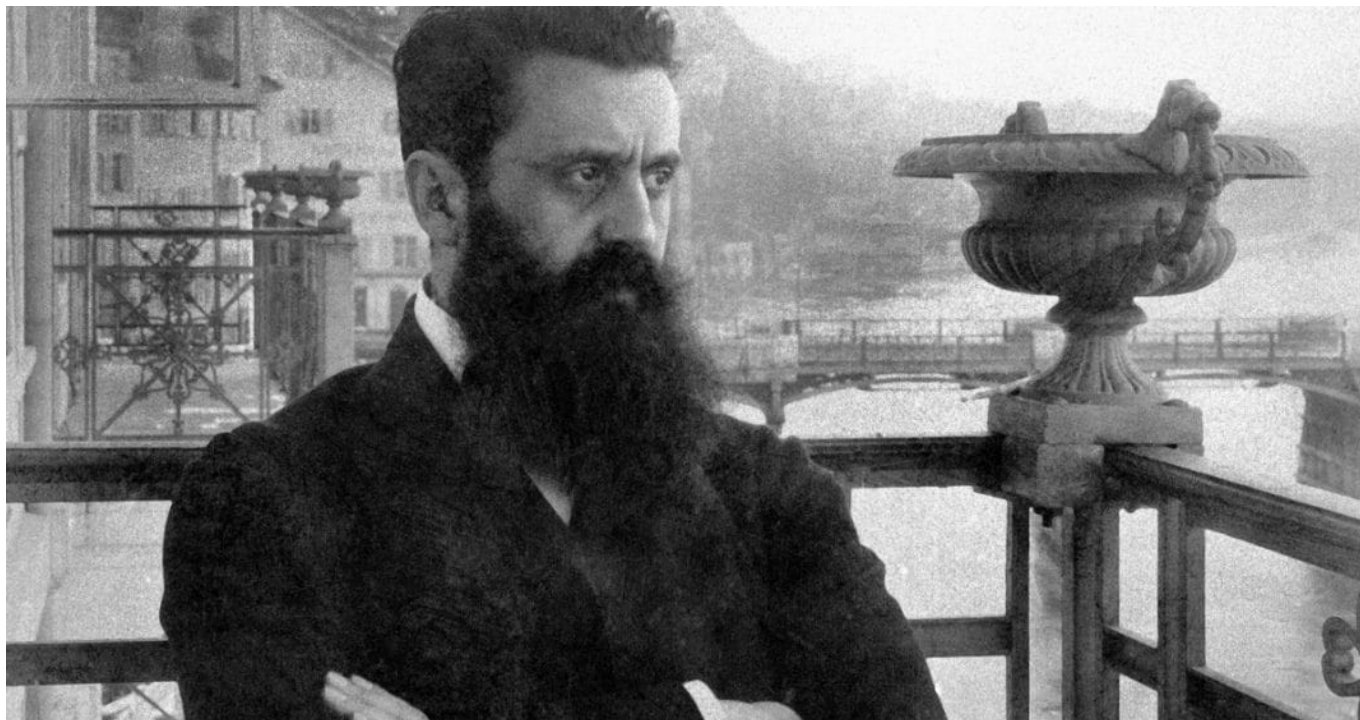

“Musíme premeniť Rusko na púšť obývanú bielymi černochochmi, na ktorých uvalíme tyranu, o akej sa nesnívalo ani najstrašnejším východným despota.... Prelejeme také záplavy krvi, že v porovnaní s nimi zblednú všetky ľudské straty, ktoré utrpeli v kapitalistických vojnách....

Pomocou teroru a krviprelievania privedieme ruskú inteligenciu do stavu úplnej otupenosti a idiotizmu a do stavu zvieracej existencie.”

- Zo “Spomienok Arona Simanoviča”, citovaných v knihe Povaha sionizmu od Vladimíra Stepina, Moskva, 1993, a preložených z ruštiny do angličtiny Cliveom Lindhurstom.

Sionizmus propagovaný ako riešenie židovského problému

Austrian Theodor Herzl

Nový "liek" na židovský problém ponúkol koncom 90. rokov 19. storočia
Theodor Herzl: Sionizmus.

"Dajte nám vlastnú krajinu," hovorili sionisti toľkými slovami, "a tým sa vyrieši židovský problém."

Jednoducho povedané, myšlienka bola takáto: ak by Židia dostali vlastnú krajinu, všetci by tam išli žiť a všetkým by išli z cesty. Myslelo sa, že odstránenie ich prítomnosti z každej krajiny, keď sa budú usádzať vo svojej novej vlasti, Izraeli, raz a navždy vyrieši židovský problém.

Tento vzorec bol axiomatický a samozrejmý: Žiadni Židia, žiadny židovský problém.

Je antisemitské to povedať? Nie, nie je, keďže priekopníci sionizmu predložili presne tú istú myšlienku inými slovami. Požadovali samostatnú židovskú vlasť pre Židov na základe toho, že Židia sú svojhlavá a veľmi náruživá rasa, ktorá nie je schopná žiť v cudzích krajinách bez toho, aby skôr či neskôr nespôsobila problémy. Talmudská mentalita trvala na tom, že: my Židia nebudeme prijímať príkazy od svojich podriadených.

Prvý izraelský prezident Chaim Weizmann vo svojich pamätiach napísal:

"Vždy, keď množstvo Židov v niektorej krajine dosiahne bod nasýtenia, táto krajina proti nim reaguje. Na [túto] reakciu... sa nemožno pozeráť ako na antisemitizmus v bežnom alebo vulgárnom zmysle tohto slova; je to univerzálny spoločenský a hospodársky sprievodný jav židovského prisťahovalectva a my sa ho nemôžeme zbaviť. – Chaim Weizmann, Trial and Error (1949). Citované v knihe Alberta S. Lindemanna Obvinený Žid, 1991 (s. 277).

Theodor Herzl, zakladateľ sionizmu, sa k tomu istému vyjadril už oveľa skôr. "Antisemitizmus," napísal, "je pochopiteľnou reakciou na židovské nedostatky". A vo svojom denníku dodal: "Zistil som, že antisemiti sú v plnom právu."

Inteligentní Židia si už dávno uvedomujú, že vzájomný antagonizmus medzi Židmi a nežidmi sa dá len očakávať a že akýkoľvek pokus o dosiahnutie trvalého mieru a harmónie medzi týmito dvoma

skupinami je odsúdený na neúspech.

“Neverím, že prvotný rozdiel medzi pohanmi a Židmi je zmieriteľný,” zdôrazňuje židovský autor Maurice Samuel vo svojej knihe Vy pohania. “Vy a my môžeme dospieť k porozumeniu, ale nikdy nie k zmiereniu. Pokiaľ budeme v dôvernom kontakte, bude medzi nami existovať podráždenie.”

<https://snippits-and-slappits.blogspot.com/2012/10/quotations-from-book-you-gentiles-by.html>

Prečo sionizmus nedokázal vyriešiť židovský problém

Sionizmus sa spočiatku zdal byť elegantným riešením židovského problému. Na jednej strane to totiž znamenalo, že Židia dostanú svoju vlastnú krajinu, a na druhej strane to znamenalo, že nežidia sa zbavia Židov a nebudú musieť viac znášať ich otravnú prítomnosť – čo, ako už Herzl aj Weizmann priznali, bolo hlavnou príčinou antisemitizmu.

A tak sa stalo, že sionizmus bol v týchto prvých dňoch všeobecne vnímaný ako originálne a funkčné riešenie židovského problému, hoci sionizmus znamenal krádež arabskej pôdy, na ktorej sa táto nepoddajná rasa kozmopolitov bez koreňov mohla rozložiť.

Napriek tomu si treba položiť nepríjemnú otázku: podarilo sa sionizmu skutočne vyriešiť židovský problém, ako sa od neho všeobecne očakávalo?

Žiaľ, nie. Tak ako všetky ostatné riešenia, ktoré sa doteraz vyskúšali, aj sionizmus sa ukázal ako obrovské zlyhanie.

Stalo sa tak preto, lebo židovskí vodcovia nedodrжали svoj implicitný sľub, či skôr tiché porozumenie, že tí, ktorí dostanú vlasť, sú povinní tam ísť a žiť. Očakávalo sa, že Židia budú masovo emigrovať do Izraela, čím sa vyrieši židovský problém tým, že sa odstráni hlavná príčina problému, t. j. oni sami: to znamená ich prítomnosť v krajinách iných ľudí ako nežiaducich nepriateľov.

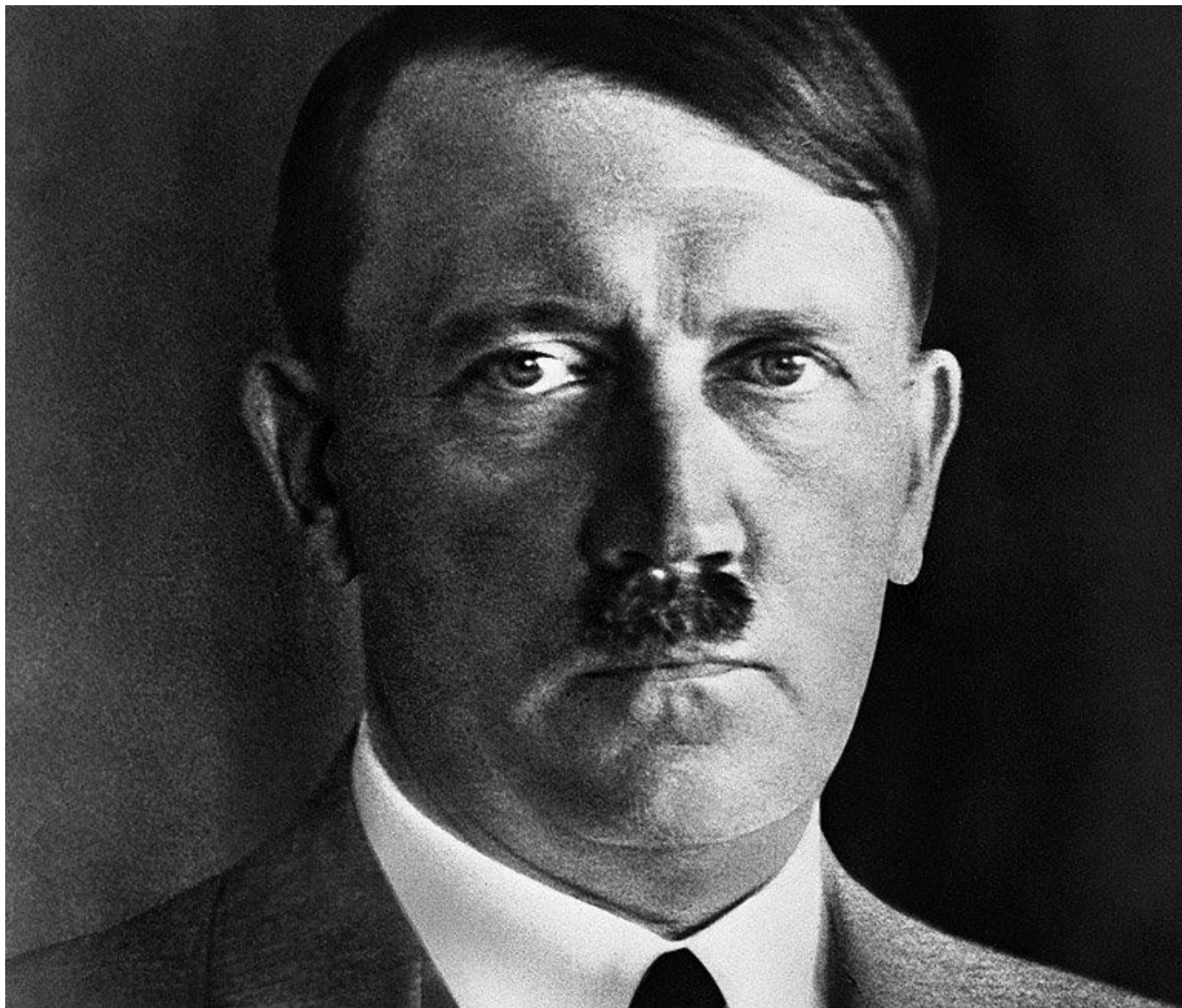
Neochota Židov masovo emigrovať do Izraela po roku 1948 zmarila celý účel, prečo im vôbec bola poskytnutá vlastná krajina. Zosmiešnila sionizmus a jeho opodstatnenie.

V Severnej Amerike dnes žije takmer tolko Židov (5,8 milióna) ako v Izraeli (5,9 milióna). Obrovských 40 % svetových Židov si v súčasnosti zvolilo život v Spojených štátoch. Obrovské množstvo Židov navyše naďalej žije v cudzích krajinách, kde svojou dominantnou prítomnosťou, nadmerným zastúpením v kľúčových profesiách, sklonom k nadväzovaniu kontaktov a neustálou účasťou na podvodoch a finančných machináciách naďalej podnecujú antisemitizmus.

Nebolo to tak, ako to malo byť. Načo dávať Židom vlasť, keď v nej odmietajú žiť? Podobne by ste sa mohli spýtať, načo kupovať človeku koňa, ak na ňom odmieta jazdiť?

Takže sme tu teraz: v tejto nepríjemnej slepej uličke.

Tým, že dali Židom Izrael, urobili Briti a Američania pravdepodobne najdrahšiu chybu v dejinách. Žiadne rozhodnutie, ktoré mohli urobiť, pravdepodobne nebude mať katastrofálnejšie následky. Židia teraz majú jadrové zbrane. Viackrát pohrozili svetu svojou Samsonovou možnosťou, t. j. svetovým vyhladením, ak bude Izrael niekedy existenčne ohrozený. A netreba pripomínať, že v súčasnosti pokračujú v genocíde Palestínčanov, národa, ktorého jediným zločinom je, že náhodou vlastní pôdu, po ktorej Židia túžia.

Adolf Hitler raz označil Ameriku za “nové lovisko Židov”. Ospravedlňujem sa, že citujem najnenávidenejšieho muža v dejinách, ale zdá sa, že boli chvíle, keď Hitler skutočne trafil klinec po hlavičke. S pozoruhodnou prezieravosťou videl, že štát Izrael sa jedného dňa stane medzinárodnou zločineckou základňou organizovaného židovstva, z ktorej bude beztrestne drancovať ostatné krajiny vrátane Ameriky:

“Ani im nenapadne vybudovať židovský štát v Palestíne za účelom života v ňom; chcú len ústrednú organizáciu pre svoj medzinárodný svetový podvod, vybavenú vlastnými zvrchovanými právami a vylúčenú zo zásahov iných štátov: útočisko pre usvedčených lotrov a univerzitu pre začínajúcich podvodníkov.” – Adolf Hitler, Mein Kampf, kapitola 11

http://www.fpp.co.uk/Hitler/MeinKampf/Palestine_prophecy_dt.html

KRÁDEŽ PALESTÍNY

V roku 1946 vlastnili Židia 6 % Palestíny.
Dnes okupujú (nelegálne) približne 90 percent.

ISRAEL DNEŠNÉHO DŇA " ... .. útočisko pre odsúdených darebákov a univerzita pre začínajúcich podvodníkov." - Adolf Hitler, Mein Kampf

Zdá sa, že Stalin si v posledných rokoch svojho života vytvoril negatívny postoj k Izraelu, pretože ho považoval za obrovskú vojenskú základňu riadenú Židmi kontrolovanou Amerikou, ktorá jedného dňa ohrozí životné záujmy Sovietskeho zväzu. Skôr ako mohol čokoľvek urobiť, Stalina zavraždili.

Jediný muž, ktorý mohol zastaviť medzinárodné židovstvo, ktoré sa rútilo na horskej dráhe k ovládnutiu sveta so Spojenými štátmi ako baranidlom, bol tajne otrávený a usmrtený - buď Berijom, ktorého mnohí považovali za Žida, alebo iným Židom zo Stalinovho okolia.

Dátum Stalinovej smrti, 1. marec 1953, pripadol zvláštnou zhodou okolností na židovský sviatok Purim.

Medzinárodné židovstvo dnes pokračuje vo svojom triumfálnom pochode v Severnej Amerike, Európe a inde.

AUTOR: Lasha Darkmoon

[ZDROJ](#)

Překlad: Boris Mesár, cz24.news